

страшна несъразмѣрностъ на цѣнитѣ въ ущѣръ на производството и на употреблението. Той прѣмахна коларската тѣготба уредена за прѣкарване на войнишки потребности и за поправянието на пѣтищата по които минава краля, като ги замѣни съ данѣкъ върху земелнитѣ имоти; той проектира отмѣняването налага върху сольта, който народа ненавиждаше, защото той бѣ единъ отъ най тѣжкитѣ данѣци, който караше хората да плащатъ за сольта десетъ пѣти по скъпо отъ колкото тя струваше и защото прѣдписваше всѣкому, ималъ той нужда или не, да купи опредѣлено количество отъ нея. Резултата на Тюрговото управление бѣше такъвъ, щото въ края на втората година имаше вече остатѣкъ отъ прихода-расхода и се почна изплащанieto на недоимѣцитѣ. Общото благосъстояние бѣше свалило паричнитѣ лихви до четири на стотѣхъ.

Той унищожил еснафскитѣ наредби на занаятчийския трудъ и длѣжноститѣ имъ. Людовикъ Святий бѣ уредилъ занаятчийски еснафльци, учреждения въ принципъ твърдѣ полезни за прѣмахване на злоупотрѣбения, за уреждане на труда и за избавяние занаятчиитѣ отъ демогванията на феодалитѣ. Но съ време сжжитѣ тия еснафи станаха сами по себе си новъ видъ притѣснения; тѣ създадоха наслѣдственна монополия, вредна за успѣха на промишлеността, като откриваха и закриваха произволно редоветѣ си и като продаваха майсторлъка; тѣ деспотически управляваха еснафскитѣ си работи и въ сжщото време се отличаваха съ нетѣрпимостъ къмъ другитѣ занаяти. Всѣки занаятчия бѣше прикованъ къмъ еснафа си, тѣй щото бѣше имъ забранено, подъ страхъ на смъртно наказание и затворъ на цѣлото семейство въ тъмница, отиванieto въ странство за по добра печала. Заради това прѣмахването на еснафитѣ бѣше едно благодѣяние. Отъ тогава всѣки гражданинъ бѣше свободенъ да прѣдприеме каквото ще занятие.